

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, G. NAEFF, E. J. GRATAMA SEN.,

B. D. H. TELLEGEN, MEJ. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.

No. 20.

DONDERDAG

15 MAART 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIEN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4.—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsche Studenten-Bond.

Bestuursamenstelling „Achilles”.

Gedachten en Gedichten.

Zwakkeling, door S.

Vereenigingsleven.

Een woord tot opwekking.
Excursie Practische Studie.

Ingezonden.

Naar aanleiding van Bondsredes, door B. D. H. Tellegen.

Tooneel.

De Shakespaere-opvoeringen bij „Die Haghspelers”,
door J. M. F. R.

Studiebelangen.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.

Studentenbelangen.

Nederlandsch Studenten-Congres.

Met goede bedoeling.

Technische Hoogeschool.

Aanmelding Ingenieurs-examen afd. Bouwkunde.
Roosterwijziging.
Begin van Colleges en Oefeningen.
Mededeelingen.

Ontvangen Boekwerken.

Agenda.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Ondervereeniging „Achilles”.

Tot bestuursleden zijn verkozen de heeren:

D. van Riemsdijk, Voorzitter.

J. J. Bergsma, Secretaris.

P. Spruit, Penningmeester.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Zwakkeling.

Ik ken hem en gij kent hem allen maar misschien niet zooals ik zal trachten hem te schetsen.

Gij kent hem als de man vol geest, die gezelligheid en vroolijkheid brengt in de kringen waar hij binnen komt, als de man die juichend ontvangen wordt in zijn club van vrienden, als de man tegen wien jongere jaars opzien als tegen iemand die zij benijden om zijn manier van bewegen en wiens figuur in de studentenwereld zij volgen willen.

Maar niet kent gij hem zooals zijn vrienden hem nauwelijks weten, zooals hij zich zelve niet bekennen durft. Want zwak is hij, wanneer hij zijn oogen sluit voor zijn dwalingen, als hoopt hij dat niet bestaat wat hij niet ziet.

Zoo is hij óók en hij kan niet anders want de innerlijke kracht ontbreekt hem om te ontkomen aan de macht die hem terneer drukt, om zich te verheffen boven dat geene wat hij minacht.

En toch kwam ook hij hier met goede voornemens, ook hij dacht zich hier te vormen tot wat hij goed oordeelde, maar weinige kwamen tot stand van zijn plannen en vele leden schipbreuk. Zoo waren ook bij hem de schulden ge-

komen die als paddestoelen uit den grond oprijzen en zich verspreiden en aangroeien met steeds grooter snelheid en ook hij was niet ontkomen aan den verlamdenden druk der financieele zorgen op zijn bestaan.

Maar toen men hem aanbood dit onkruid op te ruimen, toen had hij niet de kracht de reddende hand te vatten en slechts ten deele geschiedde wat geheel had moeten gebeuren. En 't overgebleven onkruid verborgen in hoekjes groeide op nieuw aan tot het zijn oude plaats had ingenomen en alles was als te voren.

De invloed die dit op den zwakke uitvoerende verhinderde de weinige energie tot uiting te komen en weken en jaren vergaan in nutteloosheid.

Hij zal het ontkennen en hen uitlachen die tot hem komen en hem zeggen dat dit de oorzaak is van zijn niets doen, dat dit hem de kracht ontnemt om te werken. Hij zal hen willen wijs maken dat hij den druk niet voelt maar zwaar ligt de hand van het noodlot op zijn schouders.

Laat in den middag staat hij op om uit te stellen 't gevoel van den leegen dag weer te moeten aanvangen en dan gaat hij naar hen die zich zijn vrienden noemen, die zijn grap waardeeren wanneer hij achter deze zijn onrust verbergt. En hij praat en doet opgewekt en veinst belangstelling.

En wanneer hij dan 's avonds laat thuis komt dan grijpt hij nog een boek of schrijft en staart op de bladzijden zonder te lezen en tracht zich te bedriegen dat hij toch iets gedaan heeft.

In 't begin van de maand als hij geld heeft dan gokt hij. Met een strak gezicht zonder spreken neemt hij telkens de kaarten en 't zilver en papier gaat over 't groene laken heen en weer. En zoo zit hij dan avonden en nachten bij 't schijnsel van een electrisch lampje en niets anders wordt gehoord als 't geritsel der kaarten. En eindelijk als één bijna alles gewonnen heeft dan gaan ze huiswaarts.

Maar hij speelt zonder interesse. Verliest hij zoo kan ook dit wel bij de rest en wint hij zoo helpt dat toch maar voor een paar weken. Maar meestal speelt hij toch tot niets meer overblijft en dan drinkt hij, drinkt hij uit angst, en tracht zóó ten minste zijn bestaan te vergeten, te ontkomen aan wat is geschreven in de boeken waarin nooit iets wordt uitgewischt. En wanneer hij dan diep in den nacht thuis komt dan weet hij dat er toch morgen weer een dag is die hij leven moet waarin hij zijn bestaan moet voortsleepen.

S.

VEREENIGINGSLEVEN.

Een woord tot opwekking.

Het is een treurige noodzakelijkheid, in dit blad nog eens uiteen te zetten, wat het Algemeen Nederlandsch Verbond wil en wat het is.

Het A. N. V. beoogt een bevordering van al wat den bloei van den Nederlandschen stam moet versterken en bestrijding van alle invloeden, die aan onze volle ontwikkeling zouden kunnen schaden. Het Verbond stelt zich daarbij op het standpunt, dat de volksziel zich het zuiverst en 't duidelijkst uitspreekt in de taal. Op dien grond verzet het zich tegen het *misbruik* van vreemde woorden en zinswendingen, dat ons taalgevoel en daarmee ongemerkt onze nationale gevoelens in het algemeen verslapt.

De gemeenschap van taal heeft in den laatsten tijd een zeker besef van saamhoorigheid wakker geroepen en het begrip geschapen van den „Nederlandschen stam.” Het A. N. V. vat daaronder allen samen, die onze taal spreken.

In de eerste plaats kan men, behalve Nederland zelf, tot deze groep rekenen het aaneengesloten taalgebied in Vlaamsch België met 4.500.000 en dat van Zuid-Afrika met 1.000.000 taalgenooten. Maar ook overal elders ter wereld, in de eerste plaats natuurlijk in onze koloniën, in Belgisch Kongo, in sommige streken bij de groote Amerikaanse meren van den St. Laurens, in Argentinië, vindt men de verspreide loten van den „Nederlandschen stam.”

En uitgaande van zijn grondbeginsel, dat „de taal is gansch het volk” tracht het Verbond als een eerste doel dit besef van saamhoorigheid te versterken.

In de praktijk is het Verbond werkzaam voor uitbreiding van onze handelsbetrekkingen en onze nijverheid. Het steunt door toelagen Nederlandsche scholen in den vreemde en tracht verder door het stichten van Nederlandsche boekereien den band met het moederland te bewaren.

Het A. N. V. nu is onderverdeeld in verschillende groepen (Nederland, België, Ned. O.-Indië, Suriname, Ned. Antillen) en telt daarnaast talrijke zelfstandige afdelingen in Zuid-Afrika en het overig buitenland.

Van de afdelingen van Groep Nederland is er één, waarvoor wij thans in het bijzonder Uw aandacht vragen: de Studenten-Afdeling Delft.

Deze afdeling heeft lang gedommeld. Maar het uur van ontwaken is geslagen. Wij zijn gereed den strijd te hervatten en doen een beroep op U allen, om ons te steunen in den wederopbouw der afdeling.

Wij zijn overtuigd, dat de beginselen van het A. N. V., zooals wij die hierboven in 't kort hebben uiteengezet, velen Uwer sympathiek zullen zijn. We twifelen niet, of we zullen er in slagen, ook in Delft een geest wakker te roepen, die meer in overeenstemming is met den ernst der tijden, meer in overeenstemming ook met onze studierichting, die aanpakken eischt.

Ons volk maakt jaren door in zijn ontwikkeling, die wellicht zullen beslissen over zijn al- of niet voortbestaan. En daarbij rust juist op ons, studenten, een zware taak. Meer dan anderen hebben wij de plicht, ons te verdiepen in vraagstukken, die ons nationaal belang raken.

Onlangs is reeds gebleken, dat er meer bezieling is gevaren in onze studentenwereld. Wie, die de lezing bijwoonde, was niet verbaasd over de groote belangstelling van studenten (!) in het maatschappelijk vraagstuk, dat Prof. De Vooys heeft behandeld. Met des te meer vertrouwen nemen wij de taak op ons, ook in een meer bepaald nationale richting de opleving der Delftsche studentenmaatschappij tot een stuwkracht te maken voor de toekomst van ons volk.

Ieder, die wil meewerken aan ons groote doel, bepale zich niet tot platonische instemming, doch geve zich, heden nog, bij den Schrijver, op als lid der Studenten-Afdeling van

Met goede bedoeling.

Ik ben erg ongelukkig, want, lezer, nu ik mij verdienstelijk wil maken, nu ik er voor zit om mij eens voorgenomen plan te volvoeren, iets in 't S. W. te schrijven, wil het maar steeds niet komen. Gij vraagt, wat? Niet het portret, waarvan gij misschien een beschrijving verwacht, dat hangt aan mijn lamp te schommelen, erg vervelend; evenmin het geluk, dat heb ik in ettelijke groote fusten in mijn overweldde kelders liggen, waarvan elken dag mijn bediende een flesch aftapt, van de minst goede, want van mijn champagne heb ik nog nooit de prikkeling geproefd — en tenslotte ook niet het ros, waar de koning oprijdt, maar Het wil niet komen, Het Begrijpt ge niet, stommerik, dat ik hiermee Het bedoel, de goede inval.

Maar mag ik over Delft dan schrijven? Iedereen heeft al wel gehoord van het Algemeen Studenten-Correspondentiebureau, dat zich ten doel stelt, vooral ten doel zal stellen na den oorlog geregelde gedachtenwisseling te houden met buitenlandsche studenten en nu heb ik bij mijzelf gedacht, want moeten wij Delftenaren van onze stad vertellen, bv. aan de Scandinavische studenten van ons tegenwoordig leven, daar zeker in de plaats beschrijving der toestanden de wederzijdsche kennismaking tot zijn recht zal doen komen.

Om te beginnen zullen we in analogie met Heines¹⁾ beschrijving van Göttingen berichten, dat Delft, bekend om haar technische Hoogeschool en school in Nederland ligt, dicht bij de zee, zooveel inwoners heeft, en twee oude kerken, de sterf- en begraafplaats van Willem den Zwijger en vele laboratoria. De stad zelf is mooi als 't zomer is of wanneer de maan schijnt, heeft riekende grachten, is een uitstekende kweek- en droogplaats voor studenten en bevat het beste,

¹⁾ Vergeef mij zulk vreeselijk plagiaat; maar als het op stelen aankomt, ben ik voor geen kleintje vervaard.

het A. N. V. (de contributie bedraagt f 2,50 per jaar; het vereenigingsjaar loopt van 1 Januari tot 1 Januari).

Het nieuwe Bestuur:

H. G. C. Cohen Stuart, Voorzitter.

F. M. C. Berkhout, Eerste Schrijver

(Oude-Kerkstraat 10).

J. Heykoop, Penningmeester.

Mej. J. A. v. d. Spek, Onder-Voorzitster.

Mej. E. Smit, Tweede Schrijfster.

Civiel- en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie”.

EXCURSIE VOOR BOUWKUNDIGE LEDEN

op Donderdag 22 Maart 1917.

8.08 vertrek Delft. Aankomst Haarlem 9.06.

Bezoek aan den in aanbouw zijnden Schouwborg onder leiding van Prof. J. A. G. van der Steur, b.i. Na afloop bezichtiging van de Nieuwe St. Bavo. Entrée 25 cts. Hierna een bezoek aan de Vleeschhal.

Voorts een gemeenschappelijke lunch à f 1.25, welk bedrag bij den aanvang der excursie zal worden geïnd.

In den namiddag bezoek aan het Bisschoppelijk Museum, na afloop waarvan de Oude St. Bavo bezichtigd wordt.

Inteekenlijst in de keuken der T. H. tot Woensdag 5 uur namiddag.

INGEZONDEN.

Naar aanleiding van Bondsredes.

Eenige luttel opmerkingen en vragen omtrent de redes door de voorzitters van den D. S. B. gehouden en in het S. W. van voor veertien dagen afgedrukt, wil ik mij veroorloven, niettegenstaande deze, hoewel gepubliceerd, natuurlijk meer intieme aangelegenheden aangingen en niettegenstaande ik, door de vele ons natuurlijk onbekende hooge idealen, wier lof daarin gezongen wordt, geïmponeerd, twee weken lang bleef zwijgen. Wellicht behoort ik dan wel een weinig bij hen, die „niet bij machte zijn het logische en natuurlijke element in (het bestaan van) den Bond te ontdekken.”

Uit de inauguratie-rede gehouden door den nu afgetreden Bondsvoorzitter heb ik den ommekeer in de houdingsrichting van deze corporatie vrijwel begrepen, maar voor

wanneer je haar met den rug aanziet.²⁾ Verder dat de bevolking verdeeld wordt in studenten, professoren, studeerenden³⁾ e.d., ploeterijen en menschen, die op straat loopen en ter nadere omschrijving dan, dat de studenten leuk, de kroeg gezellig, de professoren allen knap, de ploeterijen zelden volmaakt, de politieagenten soms geschikt zijn — zoo helpt een agent je bereidwillig, op gevaar van 't ombuigen van zijn sabelpunt, in je eigen huis in te breken, wanneer de sleutel thuisbleef.

En ook nog, want er is immers nog heel veel, nog verschrikkelijk veel interessants te vertellen, dat wij niet veel onder de oorlog lijden, alleen misschien onder het gemis van den kostelijke aardappel, dat wij in alles belang stellen, dat de consumptie op de kroeg goed is, functies in het corps waargenomen worden door te jonge leden, daar alle goede krachten natuurlijk gemobiliseerd zijn, terwijl er tevens een Studenten Weekblad bestaat, dat door even weinig menschen gelezen wordt, als er in schrijven, iets wat nog meevalt, daar een ouderejaars, gemobiliseerd zeker van uit zijn ligplaats beschreven ondervindingen of gedachten zal opsturen, niet in dienst zeer veel actieve belangstelling toont en de zaak heusch niet aan een misschien te jonge redactie zal overlaten Gek — niet? — niettegenstaande zooveel belangrijker, geweldiger tooneelen zich om ons heen afspelen.⁴⁾

²⁾ O, deze goddelijke vinding van Heine, op hoevelen is de uitdrukking niet toepasselijk? En men bewaart er volkomen de ware toegeevende menschevriendelijkheid mee, die ons Christenen toch past.

Vergeef mij nu het herhaaldelijk gebruik maken van noten. Ik zeg maar, als de nood aan den man komt komt de schrijver aan den noot, iemand die weinig zingt, heeft veel noten op zijn zang, als de noot (d) aan den man komt, is de wijsheid in de kan, het eerste te zien aan de noten van het S. W., het tweede aan het gelijke S. W. zelf, maar ook worden onder aan de bladzijde de hardste noten gestoofd.

³⁾ . . . . . !

⁴⁾ „Dit is evenwel te verklaren: in deze tijden van intens leven is het begrijpelijk, dat de opgewekte belangstelling zich niet slechts naar buiten, maar ook naar binnen richt, wil het geheel goed levend zijn.

TOONEEL.

De Shakespeare-Opvoeringen bij „Die Haghe-
spelers”.

III.

Romeo en Julia.

Romeo en Julia is de tragedie van Liefde en Haat, Liefde in Haat. Twee zielen zoekend het wonder-schoone, droomend van een groot geluk, levend een sprookjesleven buiten en boven de werkelijkheid. Twee zielen hunkerend verlangend naar liefde, koesterend de liefde in zich, en — na het samentreffen — liefhebbend de Liefde in zich zelf en in de ander. Dus waren zij minnaar en minnares, niet Romeo en Julia van Romeo, maar minnaar en minnares der Liefde. Deze geestestoestand is een noodwendigheid in dit drama, en welk een verheven noodwendigheid; en werkt mee in het tragisch gebeuren, want zonder deze geestesgesteldheid zouden beiden gezien hebben het gevaar van Liefde in Haat; nu gaan zij blij vertrouwend, onbezorgd en argwaanloos te samen in Liefde te midden van de Haat, die hen omringt, ja, niet omringt niet alleen, maar hen ook scheiden wil. Als hun beeld van Liefde sterker is, dan de kracht van den Haat, dan blijven zij toch vereenigd, maar — omdat Liefde in Haat niet leven kan — vereenigd in den dood. Dan is het, dat de Haat verbleekt, en op het graf van Romeo en Julia komt de verzoening tot stand tusschen Montagu en Capulet. En broeder Laurens, de merkwaardige figuur, de wijze begrijpende monnik, die in 't licht der Liefde het heelal beziet, en tot wien Romeo en Julia komen hulpbehoevend; broeder Laurens voelt, dat hier zijn twee zielen geschapen voor elkander, en liefde bindt hij Liefde samen. Liefde in Haat, maar dit kan levend niet zijn. En zoo wordt hij schuldig aan beider dood, op deze wijze haat verzoenend door liefde. Treft dezen kloosterbroeder eenige blaam? Is hij de „goedige domme monnik” (Frits Lapidoth)? Geenszins. Hij is integendeel de eenige mensch, die het gansche gebeuren begrijpt en kent. Hij had niet anders kunnen handelen en het was goed zooals hij deed, want hun geestesvereeniging is waard huns lijfs sterven.

Het stuk wordt goed gespeeld. Niet is er die innigheid en schoonheid verkregen, welke ik in Macbeth en Hamlet zoozeer mocht bewonderen. Toch valt ook hier zeer veel schoons te roemen.

mij ter nadere verduidelijking van het onlangs gezegde de volgende vragen: wat is gemeend met „voorzichtig te zijn met het overwegen van een fusie met andere corporaties, wil men tenminste het specifiek onafhankelijk karakter van den Bond niet roekeloos prijsgeven”? Hoe zou die fusie volgens de meening van den D. S. B. moeten wezen, waarvoor „de tijden nog niet rijp zijn,” en die in Utrecht verkeerdelijk te vroeg is toegepast, op welke leest zal het algemeen studentenleven worden geschoeid, dat het ideaal van den nieuwen voorzitter is? En tenslotte, wat beteekent in bepaaldere woorden: „niet de wegdoezeling van alle verschillen zij ons streven, maar een kennen en begrijpen er van in verdraagzaamheid” in verband met de toekomstige eenheid? Dit vraagt mijn weetgierigheid.

Maar nu, wat is de bedoeling van het volgende: „dat niet het financieele element doch meer het geestelijke element als *maatstaf* voor de *individuele waarde* wordt beschouwd”? Deze weinig doordachte woorden zijn toch geen insinuatie aan het adres van het corps?

En waar de geschillen voor een groot deel toch nog 't levenslicht danken aan het „Principe”, de groentijd, een klein onderdeel dus van het geheele studentjaar, bij lange na niet in gewicht gelijk aan het geloof, waarin en waarvan men vroeger leefde, vooral als deze groentijd nogal verzacht is, lijkt het mij toch wel wat overdreven, Corps en Bond te vergelijken met Katholieken en Protestanten. De ideeën van de Hervorming waren immers tegen de geheele Roomsche Katholieke leer gericht, niet enkel meer tegen de (toen ware) misbruiken der Kerk.

En eveneens, omdat de groentijd (en ook de andere reden van verschil) niet als het geloof een geheel persoonlijke kwestie is, maar iets, welks nut of vermeend onnut men wel beoordeelen mag tot heil van anderen, daarom is het uittreden uit het corps er om (sociale partijen trachten ook elders geen afgescheiden natie te stichten) zeker laakbaar in tegenstelling met de houding van den Protestant, die de Katholieke Kerk niet wil reorganiseren.

Maar in de rede wordt het genoemd: „zich nauwer aansluiten, teneinde de bijzondere belangen, die hun toestand met zich brengt beter te kunnen behartigen.” Dus geen algemeen meer. En hoe wil men door ontwijken het „du choc des opinions jaillit la vérité” bewerkstelligen?

B. D. H. TELLEGEN.

En de ploerterijen zijn zelden volmaakt . . . . wat doe ik nu, van voren af aan begin ik weer. Is er dan niets meer? ⁵⁾ Och nee, ik vergeet, dat het op dit oogenblik na twaalfen is en bijna iedereen slaapt.

Maar nu wil ik plagiaat beneden mij achten, nu wil ik u, lezer, iets toonen, geboren uit mijn eigen brein. Wild rollen schoone en grootsche, geweldige en sombere gedachten door de vergaderzaal van mijn machtig hoofd. Een van hen haalt iets uit de gemeenschappelijke brandkast van mijn onderbewustzijn ⁶⁾ en roept dan: „meisjesstudenten”, waarop een tweede direct na hem hetzelfde doet en uitroept: „ik ben verliefd op alle meisjesstudenten.” Grootte ontsteltenis in de zaal, enkele bedenkelijke gezichten. Een grappenmaker, die van omkeeringen houdt, schreeuwt: „alle meisjesstudenten zijn verliefd op mij.” Rumor, deels grootere ontsteltenis, deels luid gelach en ook goddelijk glanzende verheugde gezichten, maar een ernstig spreker verheft zich en brengt de vergaderden tot ernst en kalmt terug, zeggende: „ik schrijf in het S. W.!” waarop toch weer de leukert van zoo straks het laatste woord wil hebben: „alle meisjesstudenten schrijven in het S. W. Tumult, gesla op delessenaars en gevloek, enkelen willen voorstellen: „ik schrijf niet in het S. W.”, wat dus vrijwel ontbinding van de vergadering beduidt, totdat men eindelijk na veel getwist toch nog deze crisis bezweert door met bijna algemeene stemmen de motie aan te nemen: „alle meisjesstudenten schrijven niet in het S. W.”, met het geringe verzachtende amendement van de democraten, namelijk er voor te plaatsen: „zeker zoo goed als.” Maar ertegen verzet zich nu met klem van schoone woorden een groot redenaar, afgevaardigde van de Deutsche gedachtenwereld, — hij nam reeds de documenten voor zijn redevoeringen uit de brandkast even na den allereerste spreker — en is van meening:

⁵⁾ Ja, nog iets: het bestudeeren van de *wederkerige* beschrijving van verschillende categoriën onder de studenten hier.

⁶⁾ Zie hiervoor Freud, Band I Hef II S. 324, waar deze schrijver de beste methode aanwijst van het lipsslot te openen zonder sleutel.

„ehret die Frauen sie flechten und weben himmlische Rosen ans irdische Leben”, een andere streng van uiterlijk, stijf en ontoegeeflijk van opvatting, daarentegen beweert: „dienen lerne das Weib bei Zeiten nach ihrer Bestimmung.” Heftig debat. Partijgenooten van den laatste zetten uiteen, dat de vrouwelijke studenten het S. W. niet dienen, er zelfs geen himmlische Rosen aan vlechten; de Deutsche democraat werpt hen dan weer voor de voeten: „Ewig aus der Wahrheit Schranken Schweift des Mannes wilde Kraft”) Gierig greift er in die Ferne, Nimmer ist sein Herz gestillt”, maar hierna nadert de beslissing snel. In een lange rede verklaart zijn tegenstander, klaarblijkelijk nog beter gedocumenteerd: „der Mann musz hinaus ins feindliche leben, ⁷⁾ Musz wirken ⁷⁾ und streben” en deze meisjesstudenten „sind sie geblieben mit schamhafter Sitte, In der Mutter bescheidener Hütte?” Neen, houdt mijn Deutsche Wirklicher Geheimcitat vol, neen, maar waarom dan niet de gevolgen gedragen? „Ach” roept dan luid de leider der vergadering en dit is het schoone juichende einde er van, „ach, zij zien, hoe de studenten handelen, wier houding haar de ware toetschijnt en zij stellen zich immers slechts als doel, hen te overtreffen.” Maar nauwelijks is ook dit door allen onvoorwaardelijk aangenomen/en is de rust hersteld, of er ontstaat een schrik, een paniek. Wat? De voorzitter heeft nog juist den tijd om van het Deutsche papier te lezen: „es wird mein schönstes Glück zu nichte” en allen zijn vernietigd.

Misschien had ik, arme Kakkadorus, nog wel meer voor het S. W. kunnen schrijven, als, o jammer op dat oogenblik niet op straat een vriend van mij gefloten had om opengegaan te worden. Hij floot het lied aan de maan uit Bohème; de gek, het regende buiten Ik trooste mij maar weer door met hem samen een kalm groetje te drinken, bereid van een heel gewone wijnsoort uit mijn kelder.

KAKKADORUS, Huize „Kokosnoot” bij Delft.

⁷⁾ Dit met een zekere gereserveerdheid als de toestand, zooals hij hier is, op te vatten; het zou mij waarlijk begrooten als de werkelijkheid u soms tegenviel.

Henri Eerens vervulde zonder groote fouten de rol van Romeo. In enkele scènes, zooals het bal bij de Capulets en de nachtsène met Julia, was hij uitstekend. Voor 't overige deed zijn stem aangenaam aan, zijn bewegingen waren vaak laag en niets-zeggend, zijn gebaren te wild, zijn oogen te rollerig en zijn open mond te schitterend van tanden wit. Niettegenstaande dat is zijn creatie van de Romeorol wel af, 't is een verliefde jongeling van zuidelijk temperament; hij wist echter niet te realiseeren de minnaar der liefde, welke Romeo in waarheid was. Het geestelijk element is dus uit zijn spel grootendeels weggevaagd. Het duel met Tybalt speelde hij heel goed, en ook in de sterfsène valt zeer veel te waardeeren, voor de rest kon hij mij minder bekoren.

Julia werd voorgesteld door Enny Vrede, die er een lieve, bekoorlijke schepping van wist te maken. Alleen verbrak zij soms de poëtische stemming door een te harts-tochtelijk spel. Haar stem was dan te rauw, onmelodius, hard. In de balkonsène en ook de nacht-scène met Romeo voor diens vertrek speelde zij bijzonder mooi, heel innig en teeder. Alleen een klein beetje hinderlijk de uitspraak: „Goê-nècht” inplaats van „Goê-nacht” Maar laat ik mij tot het meer algemeene bepalen. Enny Vrede heeft zeer wel weten uit te beelden de minnares der Liefde. Alleen in de wanhoopscènes en de passietooneelen vond ik haar te heftig, dat is geen meisje van veertien jaar meer, ook niet in den tijd der Italiaansche Renaissance. In de slaapdrankscène gaf zij heel goed spel. Echter haar sterven in de graftombe was niet ganschelijk doorvoeld en miste innerlijke waarheid. Coen Hissink als prins van Verona kon mij niet bevallen. Ik geef toe dat de rol heel lastig en ondankbaar is, toch had ik 't van hem beter verwacht.

Hetty Beck als minne gaf een uitstekende typeering. Hier hebben we een echt-vermakelijke Shakespeare-typen waarvan zijn drama's ons zoovele voorbeelden geven. Mijn hulde voor een dergelijke creatie! Schwab als proloogspreker en broeder Laurens speelde prachtig. Een enkele maal nog wat te koud, te abstract, en hier en daar wat weinig rolvast, hetgeen aan de gebaren niet ten goede kwam, voor 't overige heeft hij een uitnemende vertolking weten te geven.

Louis van Gasteren vervulde heel goed de rol van den strijdustigen, heetbloedigen Tybalt. Mercutio werd op prachtige wijze uitgebeeld door Cor Ruys. Hij gaf schitterend spel: hoe fijn in de vertelling van Koningin Mab, hoe geestig in de nachtsène bij 't zoeken naar Romeo, hoe guitig tegenover de Minne, en hoe sterk ridderlijk in het duel met Tybalt. Ik kan Cor Ruys' creatie niet genoeg roemen! Wat een buitengewoon goed acteur is hij toch!

Verder vermeld ik Kommer Kleyn, die in mooie stembuigingen en gebaren een goede vertolking gaf van Benvolio.

Gabriëlle de Ridder en Mien Schmidt Crans konden mij slechts matig bekoren; vooral de eerste was erg houderig en stijf, de laatste te oppervlakkig in haar spel, met hier en daar wel goede momenten. Philippe La Chapelle was over 't algemeen genomen wel goed in de rol van Capulet; de scène, — op het avondfeest —, tegenover Tybalt vond ik uitstekend, minder waren de droefheidstooneelen, en de tyrannieke scène tegenover zijn dochter Julia; 't laatste was te hard, te weinig gevoeld, ook in zijn toorn. Ridder Paris vond een onvoldoende uitbeelding in Bernard de Vries. Zijn stem heeft wel goede accenten, eigenlijk spel gaf hij echter heelemaal niet; behalve het tooneel op Julia's graf en 't gevecht met Romeo, dat was heel goed. De verschillende kleine rollen werden bijna zonder uitzondering uit-

stekend weergegeven. Vooral Ko Arnoldy speelde zeer fijn.

Wat de tooneelschikking aangaat, hierin was zeer naar soberheid gestreefd en in de eenvoud der decors werd zeer veel schoons gegeven. Dezelfde trappenbouw als bij de voorgaande stukken, thans echter met een ijlere kolonnaden bouw. Het middendeel fungeerde beurtelings als cel van broeder Laurens, als poort van Capulet's paleis, als doorgang op straat, als vertrek in Capulet's woning, terwijl ook de onliggende tooneelruimte herhaaldelijk van bestemming wisselde. Dit werkte nooit storend, als zoodanig, slechts nu en dan was het niet-op-'t juistemoment-toetrekken van-een-gordijn ietwat hinderlijk. De gordijnen van het achterdoek waren prachtig en schitterden rijk in hun verscheiden lichtbestraling. De kleur die op de tooneelbouw was aangebracht vond ik minder mooi, ik had liever de effenkleur van de vorige tooneelen gehouden, dan dit leelijk vlekkerig geklodder. De costuums waren bijna zonder uitzondering in voortreffelijke harmonie, welk een prachtige kleuren, welk een rijkdom in nuances in de veelheid van tinten. Bijzonder trof mij het costuum van Mercutio, en dat van Benvolio.

Wat nu de verschillende scènes betreft zoo vermeld ik speciaal de onderscheiden gevechten, die alle uitstekend werden weergegeven, nergens tooneelachtig of houderig, integendeel soepel en echt! Het begin was heel goed, en bracht den toeschouwer direct in de sfeer van het Zonnige Zuiden. De avondpartij bij de Capulets kon nog iets aan leven winnen; de dans werd echter heel goed en stijlvol uitgevoerd. De balkon-scène was zeer schoon.

De verschillende tooneeltjes in broeder Laurens' cel misten nog hier en daar de zuivere harmonie, hier vooral te wijten aan Romeo's zwakke spel. De nachtsène tusschen Romeo en Julia was een der mooiste en teederste uit het geheele drama. Heel goed werd ook de slaapdrank-scène vertolkt. De bruiloftstoet echter werkte eenigszins storend door innerlijke onwaarheid, door stijfheid van beweging en groepeerings. Het tooneel in Mantua was ook slechts ten deele bevredigend. Zeer schoon was de grafkelder, welk een prachtige tooneelbouw, welk mooi spel werd hierin gegeven: het is het zachte verzoeningseinde van het fel bewogen drama van Liefde en Haat.

Wanneer ik thans als geheel de vertooning tracht samen te vatten dan moet ik erkennen, dat ook de opvoering van Romeo en Julia een kunstdaad is geweest. Er zijn meer leemte's dan bij de vorige vertooningen, meer onvolkomenheden nog, maar toch wat wordt er niet ontzaglijk veel schoons bereikt in de soberheid. Nergens is een teveel in het spel, nergens een teveel in de tooneelaankleding, de verbeelding van den toeschouwer kan vrij uitvliegen bij het aanschouwen der rythmische handeling, bij 't luisteren naar de schoone verzen van Shakespeare in de uitstekende vertaling van Jacobus van Looy. Hoe heerlijk is ook thans het rythme van het drama tot uitdrukking gebracht: het lachende zonnige, het blijde roekeloze van het Italië ten tijde der Renaissance. Het licht is overvloedig, het overstroomt en doordringt ons, het bevangt ons geheel. Het temperament van 't zuiden is prachtig voelbaar, de heetheit der gemoeederen, de plotselinge vreugden, de plotselinge smarten, de woede en de blijdschap, het gaat alles in wonderlijke snelheid, in rythmische afwisseling aan ons voorbij, en wij genieten van de zacht-glimlachende tragedie, waarin de droefheid vreugde werd.

J. M. F. R.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Emile Coiassin, Maassluis, Boksleeraar
Amateur Kampioen van België.

Lessen in Engelsch en Fransch Boksen.
Zweedsche Gymnastiek (syst. Müller).
Algemeene Lichamelijke Ontwikkeling.
Zelfverdediging.

ABONNEMENTSPRIJS:

5 lessen f 6.- 10 lessen f 10.- 15 lessen f 14.-

PRIVAAT- en BESLOTEN CLUBBESSEN. De laatste worden gegeven Donderdagsavonds van 6¹/₂ tot 8 uur, in het gebouw „DE GEMEENSCHAP”, Agneta Park, DELFT.

WEGENS VERTREK AANGEBODEN:

gemeubileerde KAMER

met frissche slaapkamer, met of zonder pension. Zonder pension f 24.— per maand.

Zich te vervoegen: BURG WAL 16, alhier.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 MAART 1917. No. 20.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie voor Studiebelenen.

De Voorzitter der Afdeeling Bouwkunde maakt bekend, dat de Afdeeling haar bemiddeling wil verleen tot plaatsing als buitengewoon opzichter bij gemeentewerken aan studenten, die

- 1°. zich daartoe voor 24 Maart a. s., schriftelijk aanmelden bij den Secretaris der Afdeeling, p. a. Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool;
- 2°. naar het oordeel der Afdeeling voor een plaatsing in aanmerking kunnen worden gebracht;
- 3°. zich verbinden (onvoorziene omstandigheden voorbehouden), de door de Afdeeling aan te wijzen plaatsen in te nemen.
- 4°. zich verplichten, een termijn gedurende welken zij zich beschikbaar stellen, bij den aanvraag te vermelden, voor welken termijn zij zich dan ook gebonden dienen te achten;
- 5°. zich bereid te verklaren te voldoen aan de voorwaarden en bepalingen, welke de afdeeling in het belang van den goeden gang van zaken meent te moeten stellen.

Namens de Afdeeling der Bouwkunde:

(w. g.) J. F. KLINKHAMER, Voorzitter.
(w. g.) K. SLUYTERMAN, Secretaris.

STUDENTENBELANGEN.

Nederlandsch Studenten-Congres.

1ste Communiqué.

De Commissie tot Voorbereiding van een Nederlandsch Studenten-Congres, welke zich op uitnodiging van het Dagelijksch Bestuur van het Algemeen Nederlandsch Studenten-Verbond heeft samengesteld uit afgevaardigden van de Utrechtsche Studenten-Corporaties stelt zich voor te Utrecht 29 tot 31 Maart aanstaande een Congres te organiseren, dat wars van politieke en andere bijbedoelingen de saamhorigheid van alle Nederlandsche studenten wil versterken.

De Commissie beschouwt het als eene onafwijsbare eisch van dezen tijd, dat de studenten, in het bewustzijn van de verantwoordelijkheid welke hunne bevoorrechte positie meebrengt, uiting geven aan het gevoel dat hun moet bezielen voor de eenheid van land en volk en voor de vrijheid van hun gedachten.

Te lang reeds heeft een geest van afwachtende onverschilligheid geheerscht over ons allen, die later, op de een of andere wijze, geroepen zullen zijn een plaats in de maatschappij in te nemen. Het is daarom, dat de Commissie alle Nederlandsche studenten oproept om deel te nemen aan dit Congres, dat zich ten doel stelt in groote lijnen de beteekenis aan te geven van den tegenwoordigen tijd voor onze studentenwereld.

De Commissie hoopt binnenkort een nader uitgewerkt programma, waarop onder andere namen van sprekers — ook uit de studentenwereld — te kunnen publiceeren.

Namens de Commissie:

C. C. GISCHLER, Voorzitter.
W. SCHUURMANS STEKHOVEN, Secretaris.
Willem Barendstraat 19, Utrecht.

5 Maart 1917.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Bouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde aan de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen vóór de Zomervacantie 1917, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 23 April 1917, bij den Secretaris der Afdeeling, Professor T. K. L. Sluyterman te Delft, Oude Delft 91.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr. te Delft.

Roosterwijziging.

Het College C₅ van Prof. Klopper op Vrijdag 10—11 uur zal voortaan worden gegeven op Woensdag 11—12 uur, in Zaal 31.

Begin van colleges en oefeningen.

De hoogleeraar Dr. W. A. Versluys heeft Maandag 5 Maart jl. zijn colleges hervat.

De privaat-docent Mr. J. A. Veraart zal voor Paschen geen colleges meer geven.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Februari 1917, No. 2683¹, Afdeeling O, is met ingang van 1 Maart 1917 aan H. Zanstra op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de technische analyse aan de Technische Hoogeschool, terwijl voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1917 als plaatsvervanger is benoemd H. W. Mauser Jr., Spooringsingel 68, Hof van Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Februari 1917, No. 2683², Afdeeling O, zijn voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1917 benoemd tot assistent buiten bezwaar van 's Rijks schatkist aan de Technische Hoogeschool voor de scheikundige technologie, H. Zanstra, Oude Delft 79, en J. G. J. H. Ex, Oude Langendijk 4 te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Februari 1917, No. 2755, Afdeeling O, is met ingang van 1 Maart 1917 aan J. J. Schilthuis op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de microscopische anatomie aan de Technische Hoogeschool, terwijl als plaatsvervanger is benoemd K. A. J. Hietink, van der Heimstraat 76, te 's Gravenhage.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 10 Maart 1917 No. 3210, Afdeeling O, is met ingang van 1 April 1917 benoemd tot schrijfster bij het laboratorium voor Microscopische Anatomie aan de Technische Hoogeschool te Delft, Mej. R. Bakker, Spooringsingel 29, Alhier.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

AMERIKAANSCH BEOORDEELINGEN BETREFFENDE HET INDISCHE KEIZERRIJK.

AGENDA.

DELFT.

19 Maart. Stads Doelen. 7e Abonnements-Voorstelling. N.V. Theater Verkade. 8 u. De Duivel.

ROTTERDAM.

16 Maart. Grootte Schouwburg. 8 u. Het Rott. Tooneel. Monna Vanna.
16 Maart. Tivoli Schouwburg. 8 u. Nederl. Tooneel. Blanke Slavinnen.

Heden en volgende avonden. Casino. 8 u. Nap de la Mar's Operette-gez. Tante wil niet; Geb. v. K. en W., 8 u., Sign. Antonio Dimicaeli; Concertgeb. Pschorr. Italiaansch Heerenorkest; Circus Schouwburg, 7½ u., De Verborgenheden van Parijs.

DEN HAAG.

16 Maart. Theater-Verkade. 8 u., Potasch en Perlemoer.
16 Maart. Kon. Schouwburg. 8½ u., Volksvoorstelling. Fransche Opera. Faust.
16 Maart. Diligentia. 8¼ u., Alliance Française. Spr. Mevr. Boldingh Goemans.
16 Maart. Princesse-Schouwburg. 8 u., Het Tooneel Royaards. De Violiers.

Heden en volgende avonden. Albert-Frères. 8 u., Winterseizoen; Scala, 8 u., Madorah; Bouwmeester-Theater, 8 u., Georg Braun's Wiener Operette Ensemble.

ADVERTENTIEN.

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht door
I. VAN IJSSEL, Choorstraat 46, Delft.
 Dagelijks aan huis te ontbieden.

PAANAKKER & Co.
 BINNENWATERSLOOT 32.
 TELEFOON 770.

GROOTE KEUZE IN:

**Heeren-, Dames- en
 Kinderschoenwerk.**

Electrische Maat- en Reparatie-Inrichting.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Gemeubileerde Kamers

ter overname aangeboden.

Brieven onder No. 1559, aan het Bureau van dit Blad.

≡ „AU FIGARO”. ≡

G. KIELA. ☒☒ KAPPER.

Oude Delft 166.

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”.

VERSCHENEN:

**Handleiding tot het vervaar-
 digen van Stereogrammen**
 (Anaglyphen)

DOOR

A. M. VAN DER WEL.

Prijs f 1,25.

Uitgave van de TECHNISCHE BOEKHANDEL
 EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT.
 — Binnenwatersloot 33. —

≡ De Economische ≡ Toekomst van Nederland

door Z. E. MINISTER TREUB.

INHOUDSOPGAVE:

Inleiding; De kosten van den oorlog; Vaagheid omtrent de dekking der krijgskosten; Het economisch verlies der neutralen; België en Nederland; Warenrijzen na den oorlog; Voorbereidingen van belligerenten voor den economischen strijd; Hun toekomstidealen omtrent de inwendige industriele organisatie; Hun verhoogde belangstelling in den landbouw; De vermoedelijke terugslag van den oorlog op onzen landbouw; Onze scheepvaart en onze spoorwegen; De concentratie van ons bankwezen; Kapitaal en arbeid; Bevordering onzer nijverheid van staatswege; Reorganisatie van het departement van Landbouw, Nijverheid en Handel; Onze industriele expansie; Moederland en koloniën; Besluit.

Bovenstaand werk is aangekondigd spoedig te zullen verschijnen.

Prijs ingenaaid f 2.50, gebonden f 3.—.

Bestellingen worden gaarne ingewacht bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33, Delft.